

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinând, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 03 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal Curții de Apel Bălți din 12 martie 2015, declarate de inculpatul

Majeru Vadim Alexei, născut la 07 februarie 1976, originar și locuitor al s. Bădragii Noi, r-nul Edineț, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>17 aprilie – 03 iulie 2014,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>30 iulie 2014 – 12 martie 2015,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>02 iunie – 09 septembrie 2015;</i>

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 03 iulie 2014, Majeru Vadim a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), j) Cod penal la 20 de ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 29 ianuarie 2014.

2. Instanța de fond a constatat că la 28 ianuarie 2014, aproximativ orele 22.00, Majeru Vadim, fiind în stare de ebrietate, aflându-se în gospodăria proprie din s. Bădragii Noi, r-nul Edineț, unde la acel moment la el în ospetie se afla și Avraman Oleg, născut la 27.09.1967, cu care era în relații de conflict, urmărind scopul de a săvârși omorul premeditat, din motiv de răzbunare, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și cutia toracică, cauzându-i vătămări corporale grave, în rezultatul cărora Avraman O. a decedat pe loc.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 20 din 31.01.2014, moartea părții vătămate a survenit în rezultatul traumatismului asociat grav, exprimat prin traumatism cranio-cerebral închis, hemoragie subarahnoidiană,

traumatism bont toraco-abdominal sub formă de fractura coastelor din ambele părți: pe stânga 2-9 pe linia axilar-posterioară, 3-9 pe linia paravertebrală; dreapta 2-10 pe linia axilar-posterioară și 2-8 pe linia paravertebrală cu deplasarea fragmentelor, ruptura plămânului stâng și ficatului, însoțite cu hemoragie în cavitățile pleurală pe stânga și peritoneală. La expertiza medico-legală a cadavrului au mai fost depistate hemoragii în țesuturile moi pericraniene și a cutiei toracice, plăgi contuze la cap și față, echimoze și excoriații la cap, față și hemitoracele stâng. Vătămările descrise mai sus nu puteau fi primite în rezultatul căderii de pe suport propriu, dar au fost produse prin acțiunea traumatică repetată a unui sau unor corpuri dure contondente, posibil cu piciorul încălțat în cizmă în seara de 28.01.2014 și se califică ca grave, periculoase pentru viață, și se găsesc în legătură cauzală directă cu decesul victimei.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că toți au servit pe rând vodcă. Conoval A. s-a bătut cu Pîslari V., l-a lovit și pe Avraman O. cu palmele. Conoval A. i-a dat 20 de lei să meargă la magazin ca să cumpere vodcă. Peste două ore a ajuns înapoi acasă. Ușa era deschisă, Conoval A. stătea lângă Avraman O. jos și plângea. L-a împins cu piciorul pe Avraman O., dar Pîslari V. a spus că el este mort. Nu este de acord cu expertiza medico-legală de la Bălți, medicului nu i-a spus adevărul.

Totodată, vinovăția inculpatului este confirmată integral prin probele administrate.

Astfel, martorul Pîslaru V. a declarat că inculpatul a servit 50 gr. de rachiu apoi l-a lovit pe Avraman O. cu piciorul de două ori. Avraman O. se văicăra de durere. Inculpatul la lovit încă o dată în partea dreaptă la ureche. Lungu B. s-a aplecat la podea și a observat că lui Avraman O. i-a căzut jos o mână, era însângerat. Inculpatul era încălțat cu pantofi și i-a aplicat lui Avraman O. două lovituri și una la coaste. Conoval A. nu l-a lovit pe Avraman O., nici nu avea nimic în mână. Inculpatul l-a lovit pe Avraman O. cu picioarele și cu pumnii de mai multe ori. Inculpatul era încălțat în papuci de iarnă.

Martorul Conoval A., la urmărirea penală a relevat că Avraman O. era în stare de ebrietate. Inculpatul i-a adus aminte că i-a rupt coastele mai înainte. După ce l-a apucat pe Avraman O. cu ambele mâini și l-a izbit în pământ. Apoi i-a aplicat vre-o 5-6 lovituri cu picioarele în regiunea cutiei toracice și vre-o 5 pumni în regiunea capului. Avraman O. stătea culcat la podea plin de sânge. Pîslaru V. a comunicat că Avraman O. nu se mișcă. S-a apropiat de el, a verificat și a înțeles că este decedat. Peste vre-o 10 minute a venit și poliția. Avraman O. a fost bătut numai de inculpat.

La fel, vina inculpatului este dovedită și prin procesul verbal de examinare a obiectului - o pereche de cizme bărbățești cu mărimea 42 ridicate de la fața locului cu care a fost lovită victima, procesele verbale de reconstituire la fața locului, unde martorii Conoval A. și Pîslaru V. arată cum inculpatul l-au bătut pe Avraman O. și au arătat unde și cum i-au fost aplicate loviturile cu picioarele și pumnii, procesul verbal de examinarea a obiectelor - două discuri CD-R de model „BENQ” cu

verificarea declarațiilor la locul infracțiunii, cu participarea martorului Pîslaru V. și a martorului Conoval A.

Instanța a indicat că declarațiile martorului Conoval A. date în cadrul urmăririi penale pe 29.01.2014, că anume inculpatul i-a aplicat lovituri cu picioarele victimei - sunt veridice, iar cele date în cadrul ședințelor de judecată nu. Declarațiile ultimei din 19.06.2014 și din 25.06.2014 au fost date cu scopul de a-l apăra pe concubin (inculpat) și a duce în eroare instanța de judecată.

Instanța a respins declarațiile inculpatului date în cadrul ședinței de judecată, prin care nu a recunoscut vinovăția, deoarece ele se contrazic de declarațiile martorilor Pîslaru V. și Lungu B., de verificările declarațiilor la locul infracțiunii. Versiunile inculpatului că în cauzarea leziunilor ar fi de vină Conoval A., Pîslaru V. și Lungu B., că Avraman O., fiind în stare de ebrietate, a căzut jos și cu capul s-a lovit de colțul mesei nu au suport probatoriu și sunt în contradicție cu probele administrate. Astfel, inculpatul prin declarațiile sale duce în eroare instanța pentru a evita răspundere penală.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin. (2) lit. a), j) Cod penal, ca omorul unei persoane, săvârșit cu premeditate, cu o deosebită cruzime.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, de caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, că inculpatul a comis o infracțiune excepțional de gravă, la locul de trai este caracterizat negativ, a comis infracțiunea în stare de ebrietate, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă numai prin izolarea de societate.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), j) Cod penal la detențiune pe viață.

Apelantul a invocat că la locul de trai inculpatul este caracterizat negativ, ca o persoană agresivă, scandalagioasă, predispusă la săvârșirea infracțiunilor ce atentează la viața și sănătatea persoanei, infracțiunilor contra securității publice și a ordinii publice, fapte ce reies din sentințele anterioare de condamnare a inculpatului.

La stabilirea pedepsei, urmează a se ține cont de pericolul social al faptei comise și anume de modul și mijloacele de săvârșire a infracțiunii, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse în rezultatul infracțiunii, precum și de persoana și conduita făptuitorului.

Inculpatul nu se află la primul conflict cu legea penală, se învinuște de săvârșirea unei infracțiuni excepțional de gravă. De aici denotă persistența în săvârșirea unor infracțiuni de aceeași natură cu cele pentru care inculpatul a fost pus sub învinuire și condamnat.

3.1. A declarat apel și avocatul Ghenadie Odobescu, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost comisă de ultimul.

Apelantul a invocat că acțiunile inculpatului au fost calificate greșit la urmărirea penală, idee ce a fost preluată incorect de instanță.

Dacă e să mergem pe ideea acușării, cã partea vãtãmatã și inculpatul s-au certat, iar inculpatul i-a aplicat lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, agravantele „cu premeditare” și „deosebitã cruzime” au fost aplicate greșit.

Omorul cu premeditare presupune întrunirea concomitentã a trei condiții, care pe nu-s nici pe departe. Trecerea unui interval de timp din momentul luãrii hotãrãrii de a comite omorul și pânã la momentul executãrii infracțiunii. Hotãrãrea infracționalã este luatã dupã un prealabil examen comparativ al motivelor pozitive și negative. Etapa de pregãtire este o parte indispensabilã a activitãții infracționale.

Omorul sãvârșit cu deosebitã cruzime presupune o intensitate mult mai mare a durerilor provocate, deoarece fãptuitorul nu se mulțumește sã curme viața victimei, el îi prelungește agonia, torturând-o, molestând-o etc. Sunt un șir de circumstanțe care demonstreazã manifestarea cruzimii la comiterea omorului: jupuirea pielii, scoaterea ochilor, secționarea unor părți ale corpului, arderea sau îngroparea de viu a unei persoane etc.

Pe caz nici una din agravantele aplicate de instanța nu au fost utilizate corect.

Declarațiile date de Conoval A. la urmãrirea penalã sunt contrare, și în coraport cu alte probe pun la îndoialã neparticiparea ei la comiterea omorului.

În acest context, martorii oculari Pîslari V. și Lungu B. au menționat cã Conoval A. s-a certat cu partea vãtãmatã și i-a aplicat lovituri cu pumnii în fața. Apare întrebarea cãte lovituri a aplicat inculpatul: 3, 11 sau nu știm cãte, cu paharul etc., a lovit numai el sau și alte persoane prezente?

Inculpatul a declarat instanței cã în ziua aceea nu a fost încălțat în cizmele date, dar în caloși cu puf, deoarece ele erau deteriorate (la examinarea în judecatã s-a adeverit faptul cã cizma era cu talpa descleiatã). Pe planșa fotograficã se observã acești caloși cu puf, este încălțãminte bãrbãteascã, dar alți bãrbați în casã nu locuiesc.

De ce organul de urmãrire penalã sau procurorul nu au ridicat aceastã încălțãminte sau au ridicat numai ce le convine?

Declarațiile martorilor Lungu B., Pîslari V. și Conoval A. sunt contradictorii, și nu dovedesc cert vina inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate, ca și celelalte probe pe dosar.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bãlți din 12 martie 2015, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a indicat cã reține expunerea detaliatã în conținutul sentinței, a bazei probante prezentate de partea acușării în vederea confirmãrii vinovãției inculpatului, cãrei instanța de fond i-a dat o apreciere obiectivã în raport cu aspectele factice a cauzei, verificãnd-o prin prisma prevederilor art. 100 - 101 Cod de procedurã penalã în aspectul veridicitãții, concludenței, pertinenței, utilitãții și coroborãrii reciproce.

Astfel, probele administrate pe caz confirmã cert atãt intenția cu care a acționat inculpatul, cãt și motivul ce a stat la baza comiterii omorului, aceasta fiind dorința de rãzbunare ca rezultat al unui conflict mai vechi ce a existat între ei, în

cadrul cărui acesta l-a maltratat pe inculpat. Respectiva constatare rezultă din declarațiile depuse la faza urmăririi penale de către concubina inculpatului Conoval A., că în ziua de 28.01.2014 inculpatul a comunicat că intenționează să se clarifice cu Avraman O. referitor la maltratarea sa anterioară. Inculpatul i-a reamintit despre acest conflict, după care l-a apucat cu ambele mâini, aruncându-l la podea și aplicându-i mai multe lovituri cu piciorul în regiunea capului și a cutiei toracice.

Declarații analogice referitor la motivul crimei și circumstanțele în care ea a fost produsă, au depus cei doi oculari a faptei Pîslaru V. și Lungu B., care la fel au confirmat intenția de răzbunare cu care a acționat inculpatul.

Declarațiile depuse de Conoval A. în instanța de fond, prin care a încercat să reducă rolul inculpatului în fapta comisă, nu este altceva decât o tentativă de a-i ameliora situația, prin inducerea în eroare a instanței de judecată.

Nu poate fi acceptat nici argumentul referitor la posibila comitere a faptei de către alte persoane, inclusiv și de către Conoval A., care potrivit declarațiilor martorului Cunițaia E., a nimicit urmele infracțiunii, or pe lângă faptul, că această versiune nu-și găsește confirmare prin probele administrate pe caz, inclusiv declarațiile celor doi oculari Pîslari V. și Lungu B., pretinsa distrugere sau nimicire a probelor nu denotă și comiterea faptei infracționale. În acest aspect instanța dând o apreciere critică declarațiilor martorului respectiv, ce se află în relații prietenoase cu mama inculpatului, având intenția de a-i ajuta acestuia evitarea răspunderii penale.

Într-un alt aspect, netemeinicia versiunii apărării referitor la posibila aplicare victimei a vătămarilor corporale de către Conoval A., rezultă și din concluziile medicului legist Savva Vreimea, potrivit cărui leziunile corporale depistate la cadavru, nu puteau apărea de la o cădere accelerată, fiind rezultatul aplicării mai multor lovituri, inclusiv cu piciorul încălțat, în regiunea capului și a cutiei toracice, cauzate posibil în seara de 28.01.2014, or decesul victimei a survenit cu 12-14 ore până la autopsia ce a avut loc în ziua de 29.01.2014, ca rezultat al traumatismului asociat a cutiei toracice și a abdomenului cu fracturarea plămânului, după care victima nu mai putea să se miște. Astfel, rămânând a fi incredibilă versiunea apărării, referitor la aplicarea numerică și intensivă de către Conoval A. victimei a loviturilor, ce au produs vătămarile corporale constatate în raportul de expertiză medico-legal, în rezultatul cărora a survenit decesul.

Temeinicia constatărilor făcute de către instanță referitor la momentul înaintării respectivei versiuni, abia în cadrul examinării cauzei în fond, după ce părțile și-au făcut cunoștință cu materialul acumulat, or la faza urmăririi penale o atare versiune n-a fost inițiată, apărarea solicitând doar reîncadrarea acțiunilor inculpatului de la alin. (2) la alin. (1) art. 145 Cod penal.

Respectiva versiune vine în contradicție și cu explicațiile făcute de către inculpat în cadrul expertizei medico-legale psihiatrice, unde a susținut ideea, că victima s-a lovit în timpul căderii cu capul de colțul sobei, împrejurare exclusă de către medicul legist.

Potrivit declarațiilor martorului Pîslaru V., inculpatul i-a aplicat victimei două lovituri cu piciorul încălțat în pantofi de iarnă de culoare neagră în regiunea cutiei toracice și o lovitură peste cap. Pentru, că victima era în stare gravă, a propus chemarea ambulanței.

Declarații analogice a depus și martorul Lungu B., că inculpatul a început să-i aplice victimei lovituri cu picioarele încălțate în cizme de iarnă de culoare neagră și cu pumnii pe părți diferite a corpului. Între timp venise și Pîslaru V., care apropiindu-se de Avraman O. a observat, că el nu mai răsufla, pe cazul dat în aceeași seară pe orele 20:00 fiind chemat la poliție.

Din declarațiile celor doi martori rezultă, că recurgând la aplicarea violenței, inculpatul a tăbărât victimă la podea, unde i-a aplicat multiple lovituri cu picioarele încălțate, ceea ce exclude nedumerirea apărării referitor la locul în care a fost depistat cadavrul victimei.

În cadrul verificării la fața locului, cei doi martori și-au păstrat declarațiile depuse la interogatoriu, fapt confirmat prin înregistrările video, ce au fost cercetate, recunoscute în calitate de coruri delictive și atașate la materialele cauzei penale.

Vinovăția inculpatului și-a găsit confirmare și prin probele scrise, potrivit cărora la examinarea locului faptei au fost depistate și ridicate obiecte murdare de o substanță de culoare brună-roșietică asemănătoare cu sângele, fiind descris locul și poziția depistării cadavrului, precum și obiectele ce au fost ridicate în cadrul respectivei acțiuni procesuale, inclusiv a unei perechi de încălțăminte iarnă pentru bărbați, cu efectuată fotografierii și anexarea la el a planșelor fotografice, care ulterior a fost examinată, recunoscută în calitate de probă și atașată la materialele cauzei penale, raport de expertiză medico-legală a cadavrului din 29.01.2014 și planșa fotografică cu mențiunea că moartea cet. Avraman O. a survenit cu 12-14 ore până la expertiza cadavrului în rezultatul traumatismului asociat grav, exprimat prin traumatism cranio-cerebral închis hemoragie subarahnoidiană, traumatism bont toraco-abdominal sub forma de fractura bilaterală a coastelor pe 2 linii anatomice cu deplasarea fragmentelor, ruptura plămânului stâng și ficatului, însoțite cu hemoragie în cavitățile pleurale pe stânga și peritoneală. La expertiza medico-legală a cadavrului au mai fost depistate hemoragii în țesuturile moi pericraniene și a cutiei toracice, plăgi contuzie la cap și față echimoze și excoriații la cap, față și hemitoracele stâng, vătămări ce nu puteau fi primite în rezultatul căderii de pe suport propriu, fiind produse prin acțiunea traumatică repetată a unui sau unor corpuri dure contondente, posibil cu piciorul încălțat în cizmă, în seara de 28.01.2014 și se califică ca grave, periculoase pentru viață, găsindu-se în legătură cauzală directă cu decesul victimei.

În ședința instanței de apel, martorului Susanu I. a confirmat, că în seara de 28.01.2014 pe la orele 16:00 la el în magazin a venit inculpatul de unul singur, procurând țigări și o sticlă cu votcă și pe la orele 17:15 a plecat acasă. Peste o săptămână venise la magazin Lungu B. care i-a comunicat că l-a lovit pe Avraman O., dar acesta rămăsese viu.

Prin declarațiile respectivului martor, partea apărării a încercat să convingă instanța de apel de faptul că vinovat în omorul lui Avraman O. este o altă persoană decât inculpatul. Însă, tocmai prin respectiva declarație se demonstrează neveridicitatea celor expuse de către Conoval A. în instanța de fond. Or, deși ea susține versiunea referitor la deplasarea împreună cu inculpatul la magazin după băuturi alcoolice, depistând la revenire cadavrul victimei, martorul dat a confirmat cu certitudine prezența în magazin doar a inculpatului.

Pe de altă parte, afirmațiile acestui martor că inculpatul s-a aflat în magazin timp mai bine de o oră rămân a fi incredibile, în situația în care intenția lui era doar de a procura un pachet de țigări și o sticlă cu votcă. Cât privește afirmațiile referitor la implicarea lui Lungu B. în fapta prejudiciabilă, acestea vin în contradicție cu restul probelor administrate pe caz, motiv pentru care vor fi admise doar în partea în care nu contravin aspectelor faptice a cauzei.

Astfel, acțiunile inculpatului corect au fost încadrate la art. 145 alin. (2) lit. a), j) Cod penal. Or, baza probantă administrată în prezenta cauză, denotă caracterul infracțional al faptelor comise de către inculpat, iar nerecunoașterea de către el a vinovăției nu este altceva decât o poziție de apărare manifestată prin încercarea evitării răspunderii și pedepsei penale pentru fapta comisă.

Cu privire la agravantele „premeditate” și „deosebita cruzime”, instanța a reținut prezența unui interval de timp din momentul apariției intenției de omor, până la realizarea lui, timp în care făptuitorul a efectuat acțiuni de pregătire, aplicându-i victimei cu intensitate lovituri cu piciorul încălțat în regiunea organelor vital importante, provocându-i multiple vătămări corporale, fiind conștient de faptul că prin acțiunile sale îi cauzează suferințe deosebite, prelungindu-i agonia, or pe lângă multiplele fracturi a coastelor 2-9 pe stânga și 2-10 pe dreapta, i-a produs ruptura plămânului stâng și a ficatului, astfel realizându-și intenția de omor a acestuia.

Potrivit doctrinei penale pentru calificarea acțiunilor drept omor comis cu premeditate, este necesar ca făptuitorul să conștientizeze nu doar acțiunile pe care trebuie să le întreprindă, dar și rezultatul final al acestora. În cazul din speță, apariția intenției de răzbunare cu victima a apărut la inculpat în timp ce-l văzuse mergând pe stradă, fapt despre care i-a comunicat concubinei sale Conoval A., fiind prezent motivul răzbunării pentru maltratarea lui anterioară de către acesta, după care realizându-și intenția criminală, l-a invitat pe Avraman O. la el în locuință, unde conștientizând caracterul periculos al acțiunilor sale și urmările ce pot surveni, i-a aplicat acestui multiple lovituri, provocându-i diverse vătămări corporale din categoria celor grave, care având caracter vital au cauzat decesul victimei. Cât privește cea de-a doua agravantă „deosebita cruzime”, ea a fost realizată prin suferințele deosebite suportate de victimă până la deces ca rezultat al primirii multiplilor vătămări corporale, inclusiv ruptura organelor vital importante - plămânul stâng și ficatul.

Apelul formulat de procuror, referitor la înăsprirea pedepsei, tot este nefondat, or pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de fond este una

proporțională faptei comise și echitabilă în raport cu suferințele provocate atât victimei, cât și succesorului lui legal.

5. La 11 mai 2015, inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că motivarea soluției nu corespunde materialelor cauzei.

Chiar din start acțiunile lui au fost calificate incorect la urmărirea penală, iar instanța de judecată doar a preluat ideea, fără a se implica cu o deosebită strictețe.

La momentul comiterii infracțiunii el era ieșit la magazin, iar când s-a întors Avraman O. era deja decedat. Este presupunerea că partea vătămată a fost bătută de cei rămași în casă: Conoval A. și Pîslari V., care erau în conflict cu partea vătămată.

La baza învinuirii au fost puse declarațiile martorilor care de fapt și se fac vinovați de cele întâmplate, e și logic ei să se apere unul pe altul. Dar divergențele dintre declarațiile martorilor trezesc dubii și respectiv urmau să fie înlăturate.

Procurorul consideră ca o probă incontestabilă cizmele ridicate de la fața locului. Însă, în acea zi el purta caloși cu blană. La fel ca și cizmele, caloșii în care a fost încălțat în acea zi erau în casă, doar că colaboratorii de poliție nu i-au luat în considerație.

Declarațiile martorilor Lungu B., Pîslari V., Conoval A. sunt contradictorii, și nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare pentru o infracțiune deosebit de gravă. Atât la examinarea cauzei în fond, cât și în instanța de apel a solicitat audierea martorilor - oameni din sat care l-au văzut la magazin în acel timp când a decedat partea vătămată și alți martori care cunosc mult mai multe pe caz decât cei audiați din partea acuzării, dar de fiecare dată i s-a refuzat, sub pretext că sunt de ajuns probe.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

5.1. La 05 august 2015, avocatul Veaceslav Negru și inculpatul au declarat recurs ordinar suplimentar, în care solicită casarea hotărârilor menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat, din lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive ale infracțiunii.

Recurenții au indicat că persistă o calificare incorectă a acțiunilor inculpatului atât la faza urmăririi penale, cât și de către instanțele de judecată, probele prezentate de către apărare nu au fost apreciate obiectiv, prin ce s-a îngădit accesul la justiție stipulat la art. 19 alin. (3) CPP.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) și (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua

de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează.

În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei contestate la 12 martie 2015, iar dispozitivul deciziei motivate la 08 aprilie 2015 și a înmănat inculpatului și avocatului său, ambii prezenți la ședința de judecată, câte o copie de pe această decizie, fapte consemnate în respectivul proces - verbal și confirmate prin recipisa semnată de inculpat și avocat (*vol. II, f.d. 52*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 08 aprilie 2015, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfârșitul zilei de 11 mai 2015.

Totodată, potrivit ștampilelor de pe plic și recursul ordinar „*suplimentar*”, acesta a fost depus la oficiul poștal la 05 august 2015 și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 07 august 2015, adică peste termenul prevăzut de lege (*vol. II, f.d. 70, pct. 5.1 din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prevede expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursul ordinar suplimentar al avocatului Veceslav Negru și inculpatului este depus peste termen, el urmează a fi declarat inadmisibil (*pct. 5.1 din decizie*).

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport circumstanțele invocate de inculpat în recursul ordinar, în care nici nu se conțin referiri la concrete și clar definite erori de drept (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2 și 4* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor Pîslaru V., Lungu B., Conoval A., procesul-verbal de examinare a obiectului – o pereche de cizme ridicate la fața locului cu care a fost lovită victima, procesele-verbale de reconstituire la fața locului, raportul de expertiză medico-legală a victimei, nr. 20 din 31.01.2014, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Pe lângă aceasta, recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat (*pct. 1, 2, 4 din decizie*).

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar al inculpatului este vădit neîntemeiat, el la fel urmează a fi declarat inadmisibil (*pct. 5. din decizie*).

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), 2) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Majeru Vadim Alexei, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 03 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal Curții de Apel Bălți din 12 martie 2015, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Inadmisibilitatea recursului ordinar suplimentar, din 05 august 2015, declarat de inculpatul Majeru Vadim Alexei și avocatul Veaceslav Negru, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 03 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal Curții de Apel Bălți din 12 martie 2015, deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 septembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco